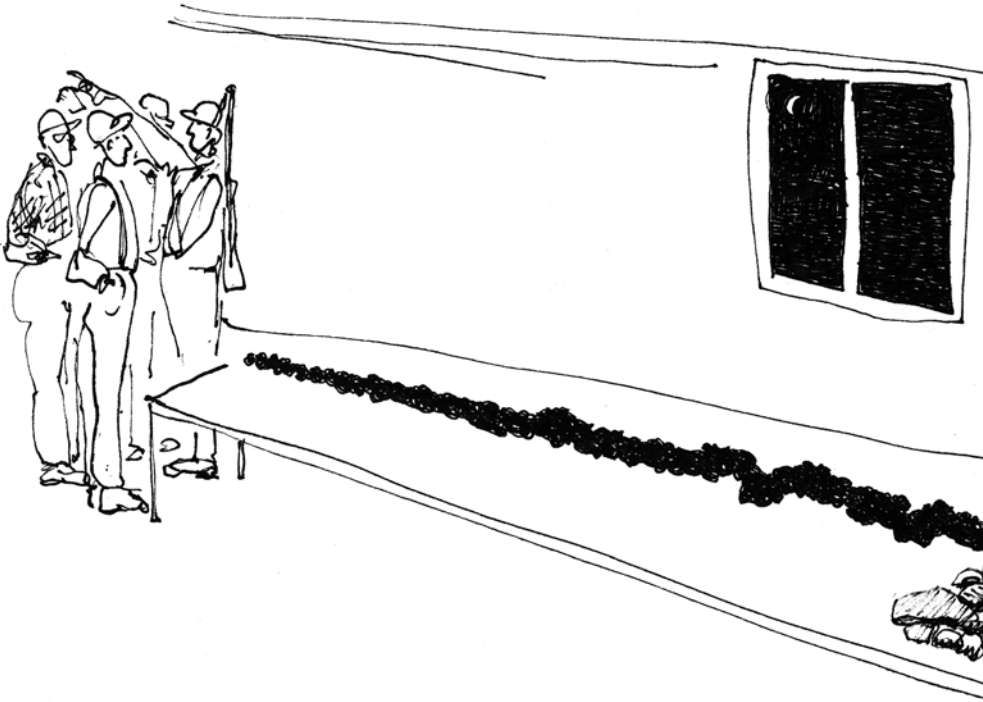

Riddarna av de röda banden

Jag har förberett mig i månader för denna krönika och kanske blir den också min sista. Man krasas inte ostraffat på ”heliga kor”. Jag har bland annat sökt i min egen fatabur och letat efter barndomsminnen. Sensommarens ändlösa cykelturer med jämthunden. Tidiga mornar med fukt i luften. Matsäck med rökt fläsk och limpa. Avlägsna skott, och så några timmar senare en lång bilkaravan och en välfylld släpvagn. Lukten av sött och surt. Gubbar och åter gubbar, roliga historier och piptobak. Stora badbaljor fyllda med kött som bara måste tas om hand. Köttkvarnen fastsatt i köksbordet och de långa korvarna av köttfärs som kom ringlande. Ibland en knottrig tunga som trofé. Äckligt!

Jag har också läst tidskrifterna, hängt i de rätta butikerna och pratat med de invigda. Kort sagt, jag har gjort allt för att förstå mig på detta fenomen, men kvar står likafullt några frågor. Hur gick det egentligen till när älgjakten blev vår nationalsport?

På 30-talet fanns knappt någon älgstam överhuvudtaget, än mindre älgjakt i någon större omfattning. Enligt Jaktvårdsföreningen sköts det 231 älgar 1927, men däremot 22 500 ekorrar, 46 300 harar och 70 000 ripor. Och idag är älgjakten för många årets (livets) viktigaste händelse, något man bara inte kan missa. Och nåde den arbetsgivare som inte beviljar älgledigt. Hur gick det till?

Självklart har mängden älg med saken att göra, men jag undrar om det är hela sanningen. Det är ju med en tillgivenhet gränsande till religiös passion som man går till verket. Inom kultursociologin används den kyrkliga termen konsekrerad för att beskriva om en företeelse blivit erkänd och invigd. Att älgjakten erkänns som närmast helig råder det inga tvivel om. Vi har många synliga bevis för detta: De röda banden visar vilka som är invigda och inte. Rörelsen har egna samlingslokaler och heliga torn varifrån den allsmäktige (jakt)ledaren pekar ut riktningen. Som många andra sekter har man också särskild klädsel, egna språkrör och en egen tideräkning: före och efter jakten.

Jag skulle i all ödmjukhet vilja mana rörelsen till tolerans gentemot oss utanförstående, vi som ännu inte blivit invigda. Tänk till exempel på att det finns annat än älg i skogen. Jag har själv blivit bortmotad från en skogsbilväg i det inre av Krokoms kommun. Det visade sig att just den helgen var skogen inte en svampskog utan en älgskog. Tänk på oss oinvigda när ni sitter där i era torn. Allt är inte älg som glimmar.